

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กขกร ชัยชาติ. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับผู้สูงอายุ. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2538.

กนกพรรณ แสงเรือง. ความสำคัญในเอกลักษณ์ชาติพันธุ์ของดาวพวน. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วน
ท้องถิ่น, 2525.

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักการและทฤษฎีการปลูกฝังสร้างเสริมจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรง
พิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2529.

กีฬา เอี่ยมอาษา. เภดท์ตัดเส้นทางจริยธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย:กรณีศึกษาดาว
โห่ง บ้านหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจริยศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

กุศล ตุนทรธาดา. จุดเปลี่ยนนโยบายประชากรประเทศไทย. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

เกริกศักดิ์ บุญญาหงษ์และคณะ. ชีวิตคนชราในจังหวัดเชียงใหม่. ในการประชุมวิชาการประชากร
ศาสตร์แห่งชาติ, 2534.

กัญนิกา พรหมพิทักษ์. บทบาทของโรงเรียน ครอบครัว และมัชยิดในการปลูกฝังจริยธรรมแก่นัก
เรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถ
ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

กัภาพ ชูรัตน์. จริยธรรมและศักยภาพของการปฏิบัติจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาค
ตะวันตก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

เขมิกา ชามะรัต. ความพึงพอใจในชีวิตคนชรา : ศึกษากรณีข้าราชการบำนาญ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

คณะอนุกรรมการการศึกษาวิจัยและวางแผนระยะยาวเกี่ยวกับผู้สูงอายุ, คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ. แผนระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ. 2525 - พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการแพทย์, 2527.

เครือมาศ วุฒิกุล (บรรณาธิการ). มนุษย์ ธรรมชาติ ศาสนา : ความสัมพันธ์เชิงคุณธรรม และจริยธรรม. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์เมือง, 2540.

งามพิศ ตัดซ์สงวน. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. เจ้าพระยาการพิมพ์, 2535.

งามพิศ ตัดซ์สงวน. ความเชื่อ ประเพณี พิธีกรรม และคตินิยมบ้านเกี่ยวกับข้าว. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. สถาบันไทยศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

งามพิศ ตัดซ์สงวน (บรรณาธิการ). ประสพการณ์วิจัยทางมานุษยวิทยาข้ามวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

งามพิศ ตัดซ์สงวน. มานุษยวิทยากายภาพ : วัฒนการทางกายภาพและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

งามพิศ ตัดซ์สงวน. วัฒนธรรมความยากจน : ศึกษานำร่องของกรุงเทพมหานครในวัฒนธรรมเมือง. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพมหานคร, 2537.

งามพิศ ตัดซ์สงวน. สังคมและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

งามพิศ ตัดซ์สงวน. ศึกษานำวัฒนธรรมเมือง : ชุมชนเมืองและการเปลี่ยนแปลงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพมหานคร, 2537.

งามพิศ ศักดิ์สงวน. หลักสูตรวิทยานิพนธ์. โรงพิมพ์ธรรมสภา, 2538.

จรัส บุญรัช. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

จารุวรรณ ศรีสว่าง. กิจกรรมและความคาดหวังของข้าราชการเกษียณอายุในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

จิรวรรณ วงศ์สวัสดิวัฒน์. ทักษะคติ ความเชื่อ และค่านิยม : พฤติกรรม การวัด การพยากรณ์ และ
การเปลี่ยนแปลง. ตำราทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
กรุงเทพมหานคร : สามเศียรพิมพ์, 2538.

จันทศักดิ์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย,
2532.

รัชฎาพร ตู่สุข. กระบวนการขับเคลื่อนเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา
มหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

ขำเรือง วุฒิจันทร์. คุณธรรมและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาสนา, 2524.

ชัชวาลย์ ทรัพย์. ศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาผู้บริหารองค์กรอิสลาม วิทยาลัย
อิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี, 2538.

ฉัตรพงศ์ อนุวัตรธรรม. การเปรียบเทียบการสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของผู้สูงอายุ
ชาวไทยพุทธและไทยมุสลิมภาคใต้ตอนบน. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. ทฤษฎีค่านิยมจริยธรรม การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. ดำรงชั้นสูงทางจิตวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ธวัชชัย ชัยจิรธาดาคุณ. ต้นแบบของการปลูกฝังจริยธรรม. เอกสารการสนทนาภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และมานุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

นพคุณ ศิษุคนธ์. ความเป็นปึกแผ่นของของครอบครัวของผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

นิตา ชูโต. คนชราไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

น้ำเพชร อยู่โต. ความคาดหวังของสตรีทำงานนอกร้านค่อบทบาทในครอบครัวของผู้สมรส. วิทยานิพนธ์ สังคมวิทยามหาบัณฑิตภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

บรรณ สุริทานิช. คู่มือผู้สูงอายุฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2538.

บริบูรณ์ พรทิบุญย์. โลกยามชราและแนวการเตรียมตัว เพื่อเป็นสุข. เชียงใหม่: พระสังฆการพิมพ์, 2526.

บุญอิน สุภาพ. การศึกษาเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และโลกทัศน์ของคนชราในสถานสงเคราะห์ของรัฐบาลและเอกชน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ แคนกสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ประกาศิณี สีหอำไพ. พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ผ้ายวิจิตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิสัยทัศน์ของผู้สูงอายุไทย. เอกสารประกอบการสัมมนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์. การจัดการทางสังคม . เอกสารประกอบการบรรยายวิชาจิตวิทยาสังคม คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

พรทิพา หอมจันทร์. การจัดการทางสังคมของครอบครัวในชุมชนแออัดของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

พรพรหมิณ สະโรชะมาศ. บทบาทของหนังสือพิมพ์มุสลิมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

พรวิรัช อินทรโกเศศ. ภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุและปัจจัยต่าง ๆ ทางครอบครัว. กรุงเทพมหานคร : กรมการแพทย์, 2537.

พระมหาไพรัช ชุมพรหม(ปัญญาทโด). วิธีการของวัดต่อการปลูกฝังจริยธรรมในเยาวชน. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

พิชญ์ ประดิษฐ์สินธุ์. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของผู้สูงอายุ วิทยานิพนธ์ภาควิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2532.

พิรติพัทธ์ คำนวนคิดปี่และคณะ. ความทันสมัย ภาพพจน์เกี่ยวกับตนเอง และปัญหาบางประการของคนชรา. รายงานการวิจัย คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ไพศาล โอฬารวัฒน์. การศึกษานเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์กับผู้นำมุสลิมในการปลูกฝังคุณธรรมในชุมชน. อักษรศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

พ่อง เกิดแก้ว. อนามัยส่วนบุคคลและอนามัยชุมชน. กรุงเทพมหานคร: โอเคชั่นส โตร์, 2525.

เผ่าจันทร์ หลังบุเฒ่า. ความดีและความชั่ว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ศ. วงศ์สงี่ยม, 2540.

มารศรี นุชนางพดี. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุ : ศึกษากรณีผู้สูงอายุในชุมชนบ่อนไก่. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

มีรวาน ตระมะธุน. อ้อ - ทะเคีย. ตำแหน่งงานพิมพ์ ศ. วงศ์สงี่ยม, 2523.

ศุภิน วรศิริอมร และวาทินี บุญระดัณิ. การวิจัยเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการดำเนินงานเกี่ยวกับผู้
สูงอายุ. เอกสารทางวิชาการ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

ชวลี กฤษณวิธานกรณ. การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุในเคหะชุมชนทุ่งทอง
ห้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2537.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2539.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ ๑ : บริษัทอัมรินทร์ พรินติ้งกรุ๊ป จำกัด,
2532.

วนิดา ภิรมย์. ปัจจัยที่มีส่วนกำหนดต่อการเป็นผู้สูงอายุที่ยังคงประโชชน์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

วราภรณ์ แสงวัชร. ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวกับสุขภาพจิตของ
ผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2537.

วิธา จินวรรณไธ. นานาพรรณคนเกี่ยวกับจริยธรรม. เอกสารสัมมนา สถาบันวิจัยและพัฒนาวิชา
ศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

วิระวรรณ อมระดิษ. ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

วุฒิชัย ฉางวงศ์ศรีสุข. การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะด้านจริยธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2536.

แวนทิพย์ น. สุวทร. ปัญหาและการกำหนดคนโอบายของประชากรวัยชรา. รายงานการวิจัย
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2518.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. ความสัมพันธ์และทัศนคติของเด็กไทยมุสลิมต่อผู้ใหญ่ ทุพพลภาพและผู้สูง
อายุ (ญาติ-ไม่ใช่ญาติ). รายงานวิจัย ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่, 2534.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาวัยกลางคน : การเผชิญภาวะวิกฤติและการปรับตัว. กรุงเทพฯ:บริษัท
คืนอ้อ, 2534.

ศิขริน สุสุข. กระบวนการจัดแถวเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาวิทยาลัย
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

ศิริ ขำนิภษคร. บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงของศึกษานิเทศก์อำเภอในการส่งเสริม
เสริมคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมของนายอำเภอ ศึกษานิเทศก์อำเภอ และหัวหน้าการ
ประถมศึกษา อำเภอในเขตศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์
มหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ศิริวัฒน์ ออคพชร. ทัศนคติของปัจจัยเกื้อหนุนทางสังคมที่มีต่อการจัดการบริการสำหรับ
ผู้สูงอายุ. รายงานการวิจัย สถาบันไทยคดีศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

ศิริรัตน์ แอดสกุล. ครอบครัว : ภาระที่นำรู้. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ศิริวรรณ ศิริบุญ. ข้อเท็จจริงและทัศนคติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูและการดูแลผู้สูงอายุของคนกลุ่มดาว
ไทย. รายงานวิจัย สถาบันประชากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สถิตย์ นิยมญาติ. รายงานการวิจัย วัฒนธรรมของผู้สูงอายุในเขตชนบท : ศึกษากรณีภาคใต้ของ
ประเทศไทย. คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

- สมบูรณ์ ศาตยาธิวิน. พัฒนาการการใช้เหตุผลทางจริยธรรม. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. สังคมวิทยาภาวะสูงอายุ : ความเป็นจริงและการคาดการณ์ ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สมาคมพระคริสตธรรมไทย. พระคริสตธรรมคัมภีร์ . กรุงเทพมหานคร: สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2534.
- สาวตรี ถิ่นชัยอรุณเรือง. ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้กระบวนการสูงอายุและคุณภาพชีวิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปรัชญา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2536.
- ศิริพร วงศ์ตรี. กิจกรรมในครัวเรือนของผู้สูงอายุไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาตั้งคมวิทยามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุกานดา मुखดา. การศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดเรื่องความชราในศาสนาพุทธและอิสลามและสถานภาพของคนชราในสังคมไทยปัจจุบัน : ศึกษาเฉพาะกรณีชาวพุทธและมุสลิมในอำเภอเมือง จ. นนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- สุโขทัยธรรมาราช มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนวิชาชุด การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2531.
- สุจิตรา นิตติศ. ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการอุปถัมภ์จากบุตรกับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุไทยในชนบท จ.สุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ประชากรศาสตร์คุณวุฒิปรัชญา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- สุธีรา นุ้ยจันทร์. การศึกษาบทบาทของครอบครัวในการดูแลผู้สูงอายุ : ศึกษาเฉพาะกรณีครอบครัวผู้ใช้บริการ ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุคนแดง และครอบครัวสมาชิกชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลสงฆ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2540.

สุพัตรา สุภาพ. เรื่องวุ่น : วัยรุ่นไฮเทค. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2538.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2540.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2536. พระคริสตธรรมไทย, 2534.

สุพัตรา สุภาพ. บริหารงานมีประสิทธิภาพ. (เล่ม 1,2,3) กรุงเทพมหานคร. ชรรษชาติ, 2540.

สุพัฒน์ มนต์ไพบูรณ์. คุณธรรมของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายตามัญญะ ระดับ 4 ในเขตการศึกษา 1 วิทยาลัยนพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522.

สุมาถย์ โทมัส. การศึกษาเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา เอกสาร ถึงพิมพ์ทางวิชาการเกี่ยวกับผู้สูงอายุในประเทศไทย. วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สุมาถย์ โทมัส. การพัฒนาการศึกษาเรื่องผู้สูงอายุในประเทศไทย. รายงานวิจัย สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

โสภิตา เมธาวิ. ปัจจัยที่มีความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ. วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

แสงรุ่ง ผ่องใส. การศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ. วิทยาลัยนพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540. กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2540.

สำนักนายกรัฐมนตรี. รายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2537. กองคลังข้อมูล และสารสนเทศสถิติ, สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2539.

สำนักนายกรัฐมนตรี. ลักษณะการอยู่อาศัย การเกื้อหนุนจากครอบครัว และความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ. กองคลังข้อมูลและสารสนเทศสถิติ, สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2540.

เสาวนีย์ จิตต์หมวด. หน้าที่ของมัชฌิคมต่อสังคมมุสลิมในภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคม ศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2527.

อนันต์ แสงอารี. เด็กในทรรศนะอิสลาม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เอ็ดดิสัน, 2536.

อรุณ บุญชม. หะดีษซอเฮียะฮ์. เล่ม 1-9. กรุงเทพฯ : ส.วงศ์สงฆ์, 1403.

อารง สุทธาศาสน์. ปฏิบัติการวิจัยสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2527.

อารง สุทธาศาสน์. ปัญหาความขัดแย้งใน 4 จังหวัดภาคใต้. กรุงเทพมหานคร : บริษัทที่พิมพ์ประชา จำกัด, 2519.

อารง สุทธาศาสน์. สถาบันครอบครัว. เอกสารประกอบการเรียนสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2530.

อัจฉรา จตุจินดา. การศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ภาษาอังกฤษ

A. Yusuf Ali. **An Interpretation of The Holy Qur-an with full Arbie Text.** Lahore : Sh.Muhammad Ashraf, 1976.

Atchley, Robert C. **Social Forces and Aging.** Belmont, California : Wadsworth Publishing Company, 1991.

Barrow, Grovgia M. and Smith. Patricia A. **Aging Ageism and Society.** Minnesota:West Publishing Company ,1979.

Broom and others. **Sociology.** New York : Harper and Row. 1817.

Broom and Selznick. **Sociology : A Text with Adapted Reading.** Harper and Row Publishers, 1977.

Brown, R. **Social Psychology.** New York : Free Press, 1965.

Cowie, AP. **Oxford Advanceed learner's Dictionary of Current EnglishB.** Oxford University press. 1989.

Durkhiem, Emile, **Durkhiem: Essays on Morals and Education.** Translated by H.L. Sutcliffe London : Roulledge & Kegan paul, 1979.

Durkhiem, Emile, **The Elementary Form at the Religious life.** London, George Allen & Unwin, Ltd.1964.

Erikson. E.H. **Childhood and Society .** New York, Norton,1964.

George P. murdock ,**Social Structure.** New York : The Free Press, 1965.

Gramercy Books. Webster's Encyclopedic Unabridged Dictionary. New York : Dilithium Press, Ltd. 1994.

Hall, C.S. & Lindzey, G. Theories at Personality. (4 th ed.), New York : John Willey & Son, 1985.

Hamlyn. Encyclopedic World Dictionary. London. New York. Sydney. Toronto : The Hamlyn Pubbeshing Group Limited. 1971.

Hoffman, M.L. Development of Moral Thought, Feeling and Behavior. American Psychologist, 1979.

Hogan, R. Moral Conduct and Moral Character: A Psychological Perspective. Psychological Bulletin. 1973.

Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. "Determining Sample Size for Research Actives." Educational and Psychological Measasurement. 30 : 3 (Autumn, 1970) : 607 – 610.

Lazarsfeld F. Paul and Others. The Uses of Sociology. New York : Basic Book. Inc., Publishers. 1967.

Mancini. J.A. Friend interaction, Competence and morale in old age. Research on Aging, 1980.

Mc Pherson, Barry D. Aging as a Social Process. Taronto : Butter worth & Co. 1983.

Mckechnie, Jean L. Webster's New Twentieth Century Dictionary. Cleveland and New York : World Publishing Company. 1968.

Parsons, Talcott. The Social System. New York : The Free Press. 1951.

Piaget, J. The Moral Judgement of the child. London : Harcourt Brace, 1932.

Plmore, E.B. and V. Kivett. Change in Life Satisfaction : A Longitudinal Study of Persons aged 46-70, Journal of Gerontology. 32:311;1977.

Quinn, W.H. Relationships of older parents and a recursive model of a theory of interaction and their effects on psychological well being of the aged. Unpublished doctoral dissertation, Virginia Polytechnic Institute and State University,1980.

Second College Edition. American Heritage Dictionary. Boston : Houghton Mifflin Company. 1982.

Taylor, P.W. (Ed.) Problems of moral philosophy : An Introduction to ethics. Belmont, California : Dickenson Publishing Company 1967.

Thompson, L.& walker, A.J. Mothers as mediators of intimacy between grandmothers and their young adult granddaughters.

Turner, Jonathon H. The Structure of Sociological Theory. Edition. Chicago, Illinois : The Dorsey Press. 1986.

United Nations. The Sex and Age Distribution of the world Population : The 1992 Revision. ST/ESA/SER.A/134. New York. 1993.

Urdang, Laurence. College Dictionary. Bandom House, Inc. 1968.

Vander Zonden, J.W. Human Development. New York : Alfred A.Knopf,1989.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชมรมผู้สูงอายุในประเทศไทย

ประวัติความเป็นมา

ชมรมผู้สูงอายุจัดตั้งครั้งแรกในประเทศไทย เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2506 โดยพระยา
บริรักษ์เวรการ องคมนตรี และกรรมการมูลนิธิวิจิตรประสาธ ในพระบรมราชูปถัมภ์เป็นประธาน
พร้อมด้วยศาสตราจารย์หลวงพิณพาทย์พิทยานภ และศาสตราจารย์นายแพทย์ประสาธ รัตนการ
เป็นกรรมการเลขานุการ เป็นการริเริ่มของมูลนิธิวิจิตรประสาธในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งในขณะนั้น
พระวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร ประธานองคมนตรี ทรงเป็นองค์ประธานการจัดตั้งชมรม
ผู้สูงอายุโดยใช้ชื่อว่า “ชมรมผู้สูงอายุ” วัตถุประสงค์ของการตั้ง เพื่อส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ ให้ผู้
สูงอายุมีโอกาสพบปะกัน และสนับสนุนให้ผู้สูงอายุบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อสังคมและมีการประชุมทุกศุกร์ที่
2 ของเดือน โดยมีแนวทางในการประชุม คือ

- 1) ได้รับความรู้เรื่องสุขภาพและนำความรู้นั้นไปเผยแพร่
- 2) มีการพบปะสังสรรค์กันเพื่อความสบายใจ
- 3) ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุทำกิจกรรมเพื่อเป็นสาธารณประโยชน์

ต่อมาได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ เพื่อจัดทำแผน
ระยะยาวผู้สูงอายุแห่งชาติ ที่ประชุมได้ตกลงว่าให้กรมประชาสงเคราะห์เป็นหน่วยงานหลักในการ
สนับสนุนการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และเมื่อปี พ.ศ. 2527 ในโอกาสที่
มีการจัดกิจกรรมในวันพระราชสมภพของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี กระทรวงมหาดไทย
โดยมติของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังจังหวัดต่าง ๆ เพื่อสนับสนุน
ให้ผู้สูงอายุรวมตัวกันจัดตั้งเป็นกลุ่ม หรือชมรมขึ้นอย่างน้อยจังหวัดละ 1 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์
ในการจัดตั้งชมรม คือ

- 1) เป็นแหล่งพบปะสังสรรค์ของผู้สูงอายุ
- 2) เป็นศูนย์กลางในการให้บริการแก่ผู้สูงอายุในชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น บริการด้าน
สวัสดิการสังคม บริการด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกายแก่ผู้สูงอายุ บริการเยี่ยมเยียน
และช่วยเหลือสมาชิกที่ประสบปัญหาการเจ็บป่วย เป็นต้น
- 3) เป็นศูนย์กลางด้านข่าวสารที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้สูงอายุ
- 4) เพื่อให้ผู้สูงอายุได้ร่วมกันทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม

(ไศภิกา เมธาวิ, 2535:69)

การดำเนินงานของชมรมผู้สูงอายุ

ชมรมผู้สูงอายุแห่งแรกในประเทศไทยคือ ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลสงฆ์ (คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ. 2531) การถือกำเนิดของชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลสงฆ์เกิดขึ้น เนื่องจากในโอกาสที่กรมการแพทย์มีโครงการบริการสุขภาพผู้สูงอายุ และจัดให้มีการให้ศึกษากับผู้สูงอายุที่โรงพยาบาลสงฆ์ เป็นประจำโดยวิธีการอภิปรายในหัวข้อทางการแพทย์ต่าง ๆ ปรากฏว่า ผู้สูงอายุให้ความสนใจที่ฟังกันมากและสนใจเสมอ ในการนี้ได้มีคณะบุคคลกลุ่มหนึ่งพิจารณาเห็นว่าสมควรจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุขึ้น เป็นเอกเทศให้ชื่อว่า ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลสงฆ์ จึงได้จัดการประชุมปรึกษาหารือในการจัดตั้งคณะกรรมการ และการร่างระเบียบข้อบังคับของชมรมขึ้นหลายครั้ง และมีความเห็นว่าจะให้การดำเนินการเป็นไปด้วยดีสมควรให้ข้าราชการจากกรมการแพทย์เข้าร่วมเป็นกรรมการบริหารชมรม โดยการแต่งตั้ง และในที่สุด เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2526 ที่ประชุมจึงลงมติให้มีระเบียบข้อบังคับชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลสงฆ์ขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมา ได้เกิดการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุในชุมชนต่าง ๆ มากขึ้น และได้มีการจัดตั้งเป็นชมรมผู้สูงอายุ ขณะนี้จำนวนชมรมผู้สูงอายุมีเป็นจำนวนมาก ทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด ผู้สูงอายุบางกลุ่มรวมตัวกันจัดตั้งเป็นชมรมบางกลุ่มตั้งเป็นสมาคม อาทิ สมาคมคลังปัญญาอาวุโสแห่งประเทศไทย เป็นต้น

ชมรมผู้สูงอายุ ในประเทศไทยมิได้เป็นองค์กรของรัฐแต่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับองค์กร และบุคลากรของรัฐค่อนข้างใกล้ชิดเช่นโรงพยาบาล กรมประชาสงเคราะห์ เป็นต้น แต่ละชมรมมีวัตถุประสงค์ ระเบียบข้อบังคับ การบริหารจัดการ กิจกรรม และอื่น ๆ แตกต่างกันไปบ้าง แต่โดยหลักการแล้วชมรมผู้สูงอายุต้องเป็นของผู้สูงอายุโดยผู้สูงอายุ เพื่อผู้สูงอายุและสังคม (ฝ่ายส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนารวมผู้สูงอายุ. 2532)

ชมรมผู้สูงอายุ เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุที่มีจุดประสงค์เพื่อประโยชน์บางประการร่วมกัน ในแต่ละชุมชนแต่ละชมรมมีความเป็นเอกเทศในการบริหาร จัดการ ดำเนินงาน จัดกิจกรรม ฯลฯ ตามความสามารถ ความสมัครใจของสมาชิกเฉพาะกลุ่ม ต่อมาเมื่อจำนวนชมรมผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้นทั่วประเทศต่างมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า สมควรจะได้มีสถาบันอันมิใช่ของกรมของรัฐบาล ก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางประสานประโยชน์สมาคม ชมรมและองค์กรเกี่ยวกับผู้สูงอายุในประเทศไทย และดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับผู้สูงอายุทั้งหมดจึงก่อตั้ง "สภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย" ขึ้นตามข้อบังคับ ใช้ชื่อย่อว่า สสท. และชื่อภาษาอังกฤษว่า Senior Citizens Council of Thailand ใช้ชื่อย่อว่า SCCT มีเครื่องหมายเป็นรูปวงกลม 3 ชั้น ชั้นในสุด เป็น รูปคันไถ ชั้นกลาง เป็น รูปดอกถั่วควน 9 ดอก ชั้นนอกสุดมีคำว่าสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย (สสท) และ Senior Citizens Council of Thailand (SCCT) เป็นเครื่องหมายของ สภาฯ (ข้อบังคับสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2532)

สภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยกำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

1. เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางระหว่างสมาคม-ชมรมผู้สูงอายุในประเทศ และหน่วยงาน ทั้งรัฐ และเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุตลอดจนผู้สนใจในกิจกรรมผู้สูงอายุในอันที่จะร่วมมือ ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ
2. เพื่อให้ศึกษาหาความรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สูงอายุ และ / หรือ องค์กรเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ทั้งในประเทศและนานาชาติในอันที่จะสร้างเสริมพัฒนาความมั่นคง ให้แก่ ผู้สูงอายุ ในทุกด้าน
3. เพื่อปฏิบัติงาน ร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ทั้งในประเทศและนานาชาติ ในอันที่จะอำนวยความสะดวกผู้สูงอายุทั้งในทางมนุษยธรรม และ ด้านการพัฒนา
4. เสนอแนวความคิดเห็นต่อรัฐและองค์กรเอกชน ในเรื่องอันเกี่ยวข้องกับและบังเกิด ประโยชน์ต่อผู้สูงอายุที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ
5. ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนบุคคลและสมาชิกองค์กรในเรื่องต่าง ๆ อันเกี่ยวกับ ผู้สูงอายุ
6. ส่งเสริมเผยแพร่และจำหน่ายจ่ายแจกข้อความรู้ และประสบการณ์ คัดลอกจนผลการ วิจัยเกี่ยวกับผู้สูงอายุด้านต่าง ๆ ทางสื่อสารมวลชนทุกประเภท
7. ไม่ดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการเมือง
8. ไม่มีนโยบายหรือเจตนาจัดตั้งโต๊ะบิลเลียดเพื่อเล่นการพนัน พนันเอทาร์พีส์กัน
9. ไม่มีนโยบายหรือเจตนาหาผลกำไรแบ่งปันกัน

ประเภทของชมรมผู้สูงอายุ

องค์กรของสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการ บริหาร คณะกรรมการดำเนินการ และคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ผลการปฏิบัติงานขององค์กร สภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ที่สำคัญ คือ ผลงานของคณะกรรมการฝ่ายส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนา ชมรมผู้สูงอายุ ซึ่งได้วิเคราะห์ชมรมผู้สูงอายุเท่าที่ปรากฏในขณะนี้ และจำแนกประเภทของชมรมเป็น 4 แบบ พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นในด้านจุดเด่นจุดด้อยของชมรมแต่ละแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัด ตั้งชมรมด้วย ประเภทของชมรม 4 แบบ ได้แก่ แบบ ก. ชมรมที่เกิดขึ้นจากการริเริ่มของทางราชการ แบบ ข. ชมรมที่สมาชิกกลุ่มอาชีพเคียวกันเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้ง แบบ ค. ชมรมที่เกิดจากการรวมตัวของอดีต ผู้บริหารระดับสูง และ แบบ ง. ชมรมที่เกิดจากการรวมตัวอย่างไม่เป็นทางการของสมาชิกรายละเอียด แต่ละแบบมีดังนี้

แนวทางในการจัดตั้งชมรมด้วย ประเภทของชมรม 4 แบบ ได้แก่ แบบ ก. ชมรมที่เกิดขึ้นจากการริเริ่มของทางราชการ แบบ ข. ชมรมที่สมาชิกกลุ่มอาชีพเดียวกันเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้ง แบบ ค. ชมรมที่เกิดจากการรวมตัวของอดีตผู้บริหารระดับสูง และแบบง. ชมรมที่เกิดจากการรวมตัวอย่าง ไม่เป็นทางการของสมาชิกราชยะเอื้อคมแต่ละแบบมีดังนี้

ชมรม แบบ ก. เป็นชมรมผู้สูงอายุที่ตั้งขึ้น โดยทางราชการริเริ่ม และสนับสนุนหน่วยราชการ ที่ริเริ่มและสนับสนุนในการตั้งชมรมอยู่ 2 หน่วยงาน คือ โรงพยาบาลและกรมประชาสัมพันธ์ ลักษณะของชมรมที่เกิดจากหน่วยราชการ ทั้ง 2 หน่วยงาน แตกต่างกันในรายละเอียดของกิจกรรมการรวมการ ฝึกลองเสริมและพัฒนาชมรมผู้สูงอายุ จึงได้แยกเป็น 2 ประเภท คือ แบบ ก. หนึ่ง และแบบ ก. สอง

ชมรม แบบ ก. หนึ่ง คือ ชมรมผู้สูงอายุที่โรงพยาบาลริเริ่มจัดตั้ง โดยให้ใช้สถานที่ของโรงพยาบาลเป็นศูนย์กลางดำเนินกิจกรรมของชมรม โรงพยาบาลริเริ่มเรื่องนี้ขึ้นมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการทางสุขภาพแก่ผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่ต้องการบริการสุขภาพจะสมัครเป็นสมาชิกชมรมทำให้มีจำนวนสมาชิกค่อนข้างมาก สมาชิกในชมรมมีความแตกต่างกันในเรื่องสถานะทางเศรษฐกิจ สถานภาพทางการศึกษา และที่อยู่ห่างไกลกันค่อนข้างมาก การดำเนินการของชมรมมักจะมีเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลเป็นที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ กิจกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งแต่เรื่องสุขภาพเป็นสำคัญ

ข้อดีของชมรมผู้สูงอายุแบบ ก. หนึ่ง นี้ คือ ผู้สูงอายุไม่ต้องทำอะไรมาก มีเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลเป็นผู้ชี้แนะ ดำเนินการให้ ผู้สูงอายุได้ประโยชน์เมื่อมีปัญหาสุขภาพก็ขอความช่วยเหลือจากโรงพยาบาลได้ทันที บางแห่งมีบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้สูงอายุเข้ารับบริการเป็นเสมือนคนไข้ของโรงพยาบาลนั้น ส่วนข้อดีของชมรมแบบนี้ คือ มักมีผู้สูงอายุจำนวนมากสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ความรู้แตกต่างกันสูงทำให้การรู้จักความใกล้ชิดกันน้อย การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่ชี้แนะดำเนินการ ผู้สูงอายุจึงไม่ได้แสดงบทบาทอะไรมาก ลูกจ้างชมรมเป็นของโรงพยาบาลอันเจ้าหน้าที่ไม่เอาใจใส่ ชมรมก็ซบเซา ในบางแห่งผู้ดำเนินการพยายามจัดให้สมาชิกมีการสังสรรค์กัน แต่เนื่องจากสมาชิกมีความแตกต่างกันมากจึงยากจะรวมกันได้ เช่น ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลต่าง ๆ

ชมรม แบบ ก. สอง คือ ชมรมผู้สูงอายุที่กรมประชาสัมพันธ์ริเริ่มขึ้น มักจะอยู่ในส่วนภูมิภาค กระทรวงมหาดไทยเคยมีหนังสือแจ้งไปยังจังหวัดสนับสนุนให้จังหวัดจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุขึ้นงานจึงตกอยู่ที่ประชาสัมพันธ์จังหวัดเป็นกรณีริเริ่ม ชักชวนผู้สูงอายุในจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะชักชวนผู้สูงอายุในเขตอำเภอเมืองมาร่วมตั้งเป็นชมรมขึ้น สมาชิกชมรมมีจำนวนมากพอสมควรส่วนใหญ่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจดี ในการดำเนินงานเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์จังหวัดเป็นที่เกี่ยวข้อง สถานที่มีใช้โรงเรียน สถานที่ราชการตามความเหมาะสมกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นเรื่องการฟังบรรยาย และร่วมกันทำงานการกุศล

ข้อดีของชมรม แบบ ก. สอง คือ เจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ช่วยชี้แนะ มักเริ่มจากการชักชวนและชักชวนผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงเป็นส่วนใหญ่ ข้อดีคือ เมื่อได้รับการสนับสนุน

จากทางการมักจะฮือฮากันในระยะแรก ในระยะหลัง ๆ มักชมเชยและไม่ต่อเนื่องเพราะสมาชิกเป็นเพียงผู้ตาม เมื่อเจ้าหน้าที่ของทางการไม่สนใจไม่เอาใจใส่ งานของชมรมจะน้อยลง ชมรมนี้มักมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้สูงอายุที่ยากไร้เป็นครั้งคราว ไม่มีกิจกรรมประจำ ตัวสมาชิกชมรมมักเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ และดำเนินกิจกรรมในด้านสังคมสงเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ซึ่งมักจะขาดความต่อเนื่องเมื่อเจ้าหน้าที่ดำเนินการ โยกย้ายไป และคนใหม่ที่เข้ามาไม่สนใจกิจการนี้มากพอ ชมรมจะเจือปนเหงา ทั้งนี้เพราะชมรมมิได้ดำเนินการ โดยผู้สูงอายุแต่เป็นเครื่องมือของทางราชการเท่านั้น

ชมรมแบบ ข. เกิดขึ้นจากความคิดร่วมกันของสมาชิกชมรมที่มีอาชีพเดียวกัน สมาชิกในชมรมนี้มักเป็นกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น เป็นข้าราชการที่สังกัดกรม หรือกระทรวงเดียวกัน ที่เกษียณอายุราชการแล้วร่วมกันจัดตั้งขึ้น บางแห่งจดทะเบียนเป็นสมาคม สถานภาพเศรษฐกิจ สังคม ความรู้ของสมาชิกไม่แตกต่างกันมากนัก กิจกรรมส่วนใหญ่ดำเนินไปในทางนันทนาการตามความสนใจของสมาชิกที่เป็นแกนนำ สถานที่มักใช้สถานที่เอกชน

ข้อดีของชมรมแบบ ข. คือ สมาชิกเป็นผู้ริเริ่มเองจึงมีความรู้ดีกว่าชมรมเป็นของตัวเอง จริงจังมีระเบียบข้อบังคับชัดเจนแน่นอน ข้อด้อย คือ สมาชิกมักเป็นคนกลุ่มอาชีพเดียวกันเท่านั้น เช่น เป็นข้าราชการ หรือเป็นข้าราชการกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ทำให้อยู่ในวงจำกัด เช่น สมาคมข้าราชการบำนาญมหาดไทย

ชมรม แบบ ค. เกิดได้จากการรวมตัวของอดีตผู้บริหารระดับสูง สมาชิกเป็นกลุ่มบุคคลที่เคยทำงานระดับสูง มาร่วมกันเพื่อดำเนินกิจการที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่สังคม ชมรมชนิดนี้ไม่มากสมาชิกเป็นระดับผู้นำในหน่วยงานราชการมาก่อน สมาชิกที่สนใจมักจะมีภูมิช่วยในการดำเนินกิจกรรม สถานที่มักใช้สถานที่ทางราชการหรือสถานที่เอกชน

ข้อดีของชมรมประเภทนี้ คือ สมาชิกเป็นผู้ริเริ่มเอง รู้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ดี เสียตงมีกลไกในการดำเนินการเข้มแข็ง ส่วนข้อด้อยคือชมรมชนิดนี้มีน้อย เพราะสมาชิกที่มีคุณภาพดังกล่าวมีจำนวนจำกัด เช่น สมาคมคลังปัญญาอาวุโสแห่งประเทศไทย

ชมรม แบบ ง. ชมรมแบบนี้เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ชมรมแบบนี้เกิดจากผู้สูงอายุตามหมู่บ้าน หรือชุมชนที่ไปร่วมกิจกรรมทางศาสนาตามวัด หลังกิจกรรมทางศาสนาเสร็จสิ้นแล้ว ผู้สูงอายุก็มักนั่งปรึกษาหารือกันตามเวลาอันสมควร บางครั้งปรึกษากันฮือฮา บางครั้งก็ตั้งชมรม เช่นนี้เกิดขึ้นเองและกันไปตามความสะดวกใช้วัดเป็นสถานที่ตั้งชมรม มักมีแต่กิจกรรมทางศาสนาเป็นหลัก ชมรมแบบนี้มีมากในชนบทไม่ค่อยเป็นที่รู้จักในคนรุ่นใหม่และ ไม่ค่อยแสดงบทบาทในทางสังคม

นอกจากชมรมแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วอาจมีแบบอื่น ๆ ได้อีกซึ่งอาจเป็นแบบที่ผสมผสานกันระหว่างแบบต่าง ๆ ชมรมทุกรูปแบบต่างก็ให้ประโยชน์ต่อสมาชิกทั้งสิ้น การก่อตั้งหรือสมัครเป็นสมาชิกชมรมใดก็ขึ้นอยู่กับความสมัครใจ ความเหมาะสมและ/หรือความพึงพอใจของผู้สูงอายุของผู้สูงอายุบางท่านเป็นสมาชิกชมรมผู้สูงอายุมากกว่าหนึ่งแห่ง

ในการจัดตั้งและดำเนินการชมรมผู้สูงอายุในชุมชน สภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยได้เสนอแนะแนวทางดังต่อไปนี้

1. การหาสมาชิก หรือหาพวก ซึ่ง หมายถึง คนอายุรุ่นเดียวกันตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป ที่สนใจเรื่องการจัดชมรมผู้สูงอายุ การที่สมาชิกมีอายุต่าง ๆ กันเพื่อช่วยกันดำเนินการคนอายุน้อยกว่าจะเป็นกำลังแรงงานให้ชมรมได้อย่างคล่องแคล่ว เพราะงานบางอย่างต้องอาศัยแรงคน อายุน้อยกว่า ถ้ามีแต่คนอายุสูงมาก ๆ ทั้งหมดอาจไม่สามารถดำเนินการของชมรมให้สำเร็จรวดเร็วไปได้ด้วยดีเมื่อได้พวกแล้วต้องพูดจาทำความเข้าใจกันว่า จัดชมรมเพื่อทุกคน ในชมรมต้อง ช่วยเหลือกัน จะเข้าชมรมเพื่อหาผลประโยชน์แต่ฝ่ายเดียวกันมิได้ สมาชิกต้องช่วยตัวเองเพื่อให้ชีวิตในวัยสูงอายุมีชีวิตชีวา
2. การจัดหาสถานที่ ซึ่งขึ้นอยู่กับชุมชนอาจเป็นโรงเรียน วัด หรือสถานที่ที่เหมาะสมอื่นที่สมาชิกสะดวก และชมรมจะต้องเป็นของกลางของสมาชิกทุกคน
3. การจัดหาตัวกลไก ซึ่งในที่นี้ตัวกลไก หมายถึง บุคคลที่ช่วยเป็นเลขาจัดการนัดหมายและอื่น ๆ ทำหน้าที่คล้ายเลขานุการ ซึ่งควรเป็นบุคคลอายุน้อยในกลุ่มและมีความคล่องแคล่วสามารถทำงานจุกจิกและประสานงานกับบุคคลต่าง ๆ ได้ บุคคลนี้มีความสำคัญ ที่จะช่วยให้ชมรมดำรงอยู่ได้ เพราะผู้สูงอายุมาก ๆ มักไม่ชอบทำงานจุกจิก การประสานงานล้มเหลวเป็นสาเหตุให้ชมรมล้มเหลวไปด้วย และควรมีการจัดหาตัวกลไกที่อายุน้อยขึ้นมาทำหน้าที่แทนคนเก่าเป็นระยะเมื่อคนเก่าอายุสูงขึ้น
4. การเริ่มนัดหมาย เมื่อได้พวก สถานที่ ตัวกลไกแล้วนัดหมายคุยกันเมื่อทุกคนเห็นห้องต้องกันแล้วในกลุ่มเล็ก ๆ อาจเป็น 5-6 คน ค่อยไป จึงเริ่มชักชวนผู้สูงอายุอื่นเข้ามาร่วมคุยด้วย
5. การจัดการก่อตั้ง เมื่อผ่านขั้นตอนนี้ที่ 4 มาแล้ว ตัวกลไกจะนัดหมายผู้สูงอายุเห็นชอบด้วยมาชวนเพื่อก่อตั้งชมรม อาจมีการถือกระดานกรรมการดำเนินการชมรมได้เรียบร้อยในครั้งแรกนี้หรือในการประชุมหารือครั้งต่อไป
6. การดำเนินการกิจการชมรม ชมรมจะดำรงอยู่ได้ยากหาก ไม่มีกิจกรรม สภาผู้สูงอายุได้ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินการกิจกรรมอย่างกว้าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - 6.1 ชมรมควรมีเป้าหมายพอสมควร และเหมาะสมกับสถานะภาพของชมรมการตั้งเป้าหมายสูงเกินไปเมื่อทำได้สำเร็จจะทำให้ผู้สูงอายุเกิดความเมือหน่ายและเห็นว่า ไม่มีประโยชน์ ในที่สุดสมาชิกจะไม่สนใจชมรมอาจลาออก การสร้างเป้าหมายระยะแรกควรเป็นเป้าหมายง่าย ๆ ให้สมาชิกได้มาร่วมสังสรรค์ เสวนา ขามว่าง เมื่อสมาชิกมีกำลัง ความสามารถมากขึ้นจึงทำกิจกรรมมากขึ้น

6.2 กิจกรรมต่าง ๆ ที่อาจจัดดำเนินการได้ เช่น การเล่นเกมในร่ม การออกกำลังกายกลางแจ้ง การทำงานสังคมเพื่ออาสาสมัคร การเดินคนตรี ฯลฯ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ นี้ให้เลือกตามที่สมาชิกนิยมชมชอบ และสามารถร่วมกิจกรรมนั้นได้ โดยยึดหลักที่ว่าเมื่อผู้สูงอายุร่วมกิจกรรมแล้วเกิดความสบายใจเป็นประโยชน์แก่ตัวผู้สูงอายุเองและสังคม อย่าทำกิจกรรมบ่อยเกินไปเพราะสมาชิกจะเบื่อแต่ก็อย่าละเลยจนไม่ทำอะไรเลย อย่างน้อยเดือนหนึ่งสมาชิกน่าจะได้มาร่วมเสวนากันสักครั้งจะเป็นการดี

6.3 การดำเนินการของชมรมควรมีการบันทึกไว้เพื่อเป็นประวัติและกันลืม

6.4 ชมรมควรมีการติดต่อกับองค์กรอื่นบ้าง โดยเฉพาะสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย เพื่อรับข้อมูลข่าวสารความก้าวหน้า สนับสนุนสมาชิกของชมรมสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้สูงอายุตามสิทธิ

6.5 ประธานและกรรมการดำเนินการของชมรมควร ได้รับการผลักดันเพื่อช่วยเหลือกันทำงาน

6.6 เรื่องการเงิน ควรดำเนินการด้วยความระมัดระวังรอบคอบ สมาชิกไม่ควรต้องเสียเงินเกินสถานภาพของแต่ละคน ชมรมควรจะมีเงินของตนเองได้ ไม่ควรหวังพึ่งองค์กรอื่น การใช้จ่ายควรอยู่ในขอบเขตที่แท้จริง หากไม่มีเงินสมาชิกก็สามารถพบปะสังสรรค์คุยกัน หรือเล่นเกมกีฬาก็ได้ไม่จำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่ต้องการใช้เงิน และชมรมไม่มีเงินจ่าย

รายละเอียดเกี่ยวกับชมรมผู้สูงอายุยังได้นำเสนอมาทั้งหมดอาจสรุปได้ว่า ชมรมผู้สูงอายุ คือ กลุ่มผู้สูงอายุที่มาร่วมกันจัดตั้งเป็นกลุ่มขึ้น โดยมีหลักการ และแนวความคิดร่วมกันในการดำเนินการของชมรมเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น และพัฒนาสังคม ชมรมผู้สูงอายุมีได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ถ้าต้องการมีฐานะเป็นนิติบุคคลจะต้องจดทะเบียนต่อทางราชการเป็นสมาคม

ลักษณะเด่นของชมรมผู้สูงอายุ ได้แก่ การจับกลุ่มร่วมกันเป็นชมรมผู้สูงอายุ มีหลักการสำคัญเพื่อดำเนินกิจกรรมอันจะก่อประโยชน์ให้แก่ตนเอง และสังคมโดยส่วนรวมทั่วไป การร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นชมรมผู้สูงอายุเป็นการดำเนินการของผู้สูงอายุเอง โดยผู้สูงอายุเพื่อผู้สูงอายุ และสังคมซึ่งเป็นหลักการช่วยเหลือตนเองที่ดีที่สุด ทั้งยังก่อให้เกิดพลังและความเอื้อเฟื้ออีกด้วย (แนวทางการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ. 2532 อ้างใน ศาวิตรี ถิมช้อชญ์เรื่อง . 2536:209-216)

สำหรับชมรมผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาครั้งนี้มีด้วยกัน 5 ชมรม ได้แก่ ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลเลิดสิน ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ และ ชมรมมุสลิมนักสูงอายุสันติชน ซึ่งชมรมผู้สูงอายุเหล่านี้ มีสถานที่ตั้ง หลักการ และวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลเถลิง

สถานที่ตั้ง สำนักงานของชมรมตั้งอยู่ที่โรงพยาบาลเถลิง เลขที่ 190 ถนนสีลม แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

หลักการ ปัจจุบันผู้สูงอายุเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ ที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลง ความธรรมชาติ และสังคม ซึ่งมีผลกระทบต่อร่างกาย และจิตใจของตนเอง รวมถึงครอบครัว และสังคม ด้วย จึงก่อให้เกิดปัญหาแก่ผู้สูงอายุ กระทรวงสาธารณสุขเล็งเห็นปัญหานี้ ซึ่งสามารถแก้ไข และ ป้องกัน ได้จึงสมควรจะช่วยเหลือและเอาใจใส่ดูแลให้ทั่วถึงในทุกด้าน จึงมอบให้โรงพยาบาลในสังกัด รับนโยบายนี้ไปดำเนินการ

เนื่องจากโรงพยาบาลเถลิง ได้จัดให้มีการบรรยายให้ความรู้เรื่องโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ เป็นประจำทุกเดือนติดต่อกันเป็นเวลามากกว่า 5 ปีแล้ว ปรากฏว่า ผู้สูงอายุเป็นกลุ่มจำนวนมากที่มารับฟัง การบรรยายอย่างสม่ำเสมอ ทางโรงพยาบาลจึงจัดโครงการรวมกลุ่มผู้สูงอายุในชมรมขึ้น และได้เปิดชมรม เป็นทางการ เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2539 มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง ทำหน้าที่บริหารชมรม และมีเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเถลิงร่วมเป็นกรรมการ และผู้ประสานงานด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้สูงอายุมีโอกาสมาพบกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นประสบการณ์ และ ความรู้ต่าง ๆ เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง
2. เพื่อเป็นศูนย์รวมในการส่งเสริมสุขภาพอนามัย ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ
3. เพื่อส่งเสริมสามัคคีธรรม ร่วมมือกันจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเอง และต่อส่วนรวม โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และไม่ขัดกับนโยบาย และการบริหาร ของโรงพยาบาลเถลิง รวมทั้งไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง

กิจกรรมของชมรม

1. สวดมนต์ บริหารร่างกาย ตามวิธีแอโรบิค และร่วมวจน ทุกวันพุธ และวันศุกร์ ของสัปดาห์ เวลา 07.00-08.00 น. ที่บริเวณสวนสุขภาพของโรงพยาบาลเถลิง
2. ทุกวันพุธ สัปดาห์แรกของเดือน เวลา 10.00-11.00 น. ฟังปาฐกถาธรรมที่ห้องประชุม นานแพทท์คง สุวรรณรัต ชั้น 3 ตึกอำนวยการ และ เวลา 13.00-15.00 น. ฟังการบรรยายทางวิชาการ
3. ดูแลสุขภาพโดยคลินิกผู้สูงอายุโรงพยาบาลเถลิง ทุกวันพุธ สัปดาห์ที่ 2 และ วันพุธ สัปดาห์ที่ 4 ของเดือน เวลา 09.00-12.00 น.
4. ตรวจสุขภาพประจำปี ประมาณปีละ 1 ครั้ง

5. จัดให้มีการรับประทานอาหารร่วมกันของสมาชิก ระหว่างเวลา 11.30-13.00 น. ทุก 3-4 เดือนต่อครั้ง
6. จัดให้มีทัศนศึกษาสถานที่ต่าง ๆ ภายในประเทศ และต่างประเทศ ประมาณปีละ 2-3 ครั้ง
7. จัดให้มีกิจกรรมนันทนาการป่าไม้ หรือกิจกรรมพิเศษเป็นครั้งคราว เช่น นาฏศิลป์ ศิลปและดนตรี การแสดงละคร การประกอบของทำกาการได้วาทิ การออกร้าน ฯลฯ

ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

สถานที่ตั้ง สำนักงานชมรมตั้งอยู่ที่โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เลขที่ 8 ถนนเจริญกรุง แขวงบางคอกหมยม เขตบางคอกหมยม กรุงเทพมหานคร 10120

หลักการ ในปี 2532 ผู้บริหารโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุจะมีมากขึ้น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมไทยจากเกษตรกรรม ไปเป็นอุตสาหกรรม จากครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยว ดังนั้น ความผูกพันระหว่างคนในครอบครัวจะถูกกัดกร่อนให้ห่างเหินกัน เพราะข้อจำกัดดังกล่าว ผู้สูงอายุจะถูกทอดทิ้ง และโดดเดี่ยว และเกิดปัญหาตามมามากมายทั้งร่างกายและจิตใจ และการศึกษาพบว่า รูปแบบในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวมีหลายแนวทาง รวมทั้งการรวบรวมผู้สูงอายุให้มีกิจกรรมร่วมกันในรูปแบบชมรมผู้สูงอายุ เพื่อผู้สูงอายุ โดยผู้สูงอายุ โดยมีหน่วยงานทางด้านสุขภาพเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ และเปิดดำเนินการ ในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2532 มีคณะกรรมการของชมรมเป็นผู้บริหาร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นศูนย์รวมผู้สูงอายุ ให้ได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์
2. เพื่อได้มีโอกาสรับทราบเรื่องราว ข่าวสารจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านสุขภาพอนามัย
3. เพื่อได้มีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้มีคุณค่า

กิจกรรมของชมรม

1. จัดประชุมวิชาการ เดือนละ 1 ครั้ง โดยวิทยากรส่วนมากเป็นของโรงพยาบาล
2. จัดทัศนศึกษาดังจังหวัด ปีละ 4 ครั้ง
3. จัดป็นที่อุทยานประไพพรรณ ทอดถิ่น ร่วมกับทัศนศึกษา
4. มีสวัสดิการสำหรับสมาชิกที่เจ็บป่วย เสียชีวิตรายละเห็ดด ไม่เกิน 500 บาท

5. การออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ
6. การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน

สถานที่ตั้ง ในโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ถนนสีลม แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

หลักการ เนื่องด้วยวัยสูงอายุ เป็นวัยของชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย และจิตใจ บางคนมีความเสื่อมด้านร่างกาย บางคนป่วยด้วยโรคเรื้อรัง บางคนเกษียณอายุ จะปลอดจากภาระกิจทางสังคมส่วนรวม ทำให้มีเวลามาก เกิดความเหงาวันหว่า ต้องการความสนใจจากผู้อื่น ต้องการมีส่วนร่วมของหมู่คณะ ต้องการดูแลใกล้ชิด และต้องการเห็นตนเองมีคุณค่า

เนื่องจากโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ได้มีกลุ่มคณะสตรีจากคริสตจักรต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครร่วมกัน เพื่อช่วยงานด้านสุขภาพ ทับคำก็อชให้กับโรงพยาบาลนานเกือบ 30 ปีแล้ว โดยได้มาทำงานอยู่สม่ำเสมอ และได้ร่วมตั้งสรรค์และเชื่อมเยียนคนป่วยด้วยกัน เพื่อสนองนโยบายตามแผนพัฒนาของกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 7 ให้หน่วยงานของทางราชการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุขึ้น ตั้งแต่ปี 2529 ดังนั้น กลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มนี้จึงได้จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุขึ้น โดยฝึกหลักการดำเนินการโดยผู้สูงอายุ เพื่อผู้สูงอายุ และเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มผู้สูงอายุ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้สูงอายุรวมกลุ่ม โดยจัดตั้งชมรมขึ้น
2. เพื่อให้มีการพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในด้านสุขภาพอนามัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ
3. เพื่อให้ได้มีโอกาสทำงานในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
4. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
5. เพื่อร่วมมือสนับสนุนองค์การเอกชน ที่ทำงานด้านผู้สูงอายุ
6. เพื่อปลูกจิตสำนึกในสังคม ด้านการดูแลเอาใจใส่ผู้สูงอายุ
7. เพื่อให้ความรู้ในการดูแล การป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุต่าง ๆ
8. เพื่อสนับสนุนนโยบายรัฐบาล

กิจกรรมของชมรม มีเดือนละ 1-2 ทัพดาห์

1. กิจกรรมที่สนับสนุนโดยทางโรงพยาบาล
 - ตรวจสอบสุขภาพอนามัย ที่ในชุมชนร่างกาย
 - ส่งเสริมการออกกำดั่งกาย
 - การให้ความรู้โดยเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลและวิทยาลัยคริสเตียน
2. กิจกรรมของกลุ่มชมรมผู้สูงอายุ
 - ส่งเสริมการพบปะสังสรรค์ เช่น ทำอาหารพิเศษ อาหารว่าง ขับร้อง เล่นดนตรีมหากอสต ฟ้อนรำ ลูกาพชนด์
 - การประชุมประจำเดือน ให้ข้อมูลข่าวสาร
 - การประชุมสามัญประจำปี
 - กิจกรรมอื่นขึ้นอยู่กับชมรม ๆ อาทิเช่น
 1. ทศนศึกษาในกรุงเทพฯและจังหวัดใกล้เคียง
 2. ส่งเสริมอาชีพ ทำดอกไม้ ครอบศตติทย์
 3. บริการตั้งคมต่าง ๆ ออกหน่วยแพทย์ ร่วมกับหน่วยแพทย์ของโรงพยาบาล
 4. ช่วยกัยพิบัติต่าง ๆ ออกหน่วยแพทย์ ร่วมกับหน่วยแพทย์ของโรงพยาบาล
 5. เยี่ยมเยือน คนป่วยตามบ้าน
 6. จัดกิจกรรมทางศาสนา
 7. จัดกลุ่มสนทนากการผู้สูงอายุ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการแก้ไยปัญหา
 8. จัดกลุ่มกับลูกหลาน ให้ผู้สูงอายุ และดำทออคภูมิปัญญาแก่ลูกหลาน
 9. บริการการนวดแบบไทย หรือ ใช้บริการแผนกกายภาพของโรงพยาบาล

ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์

สถานที่ตั้ง สำนักงานที่อาคารวันทามาริโอ ชั้น 1 โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์

หลักการ สืบเนื่องจากโรงพยาบาลเซนต์หลุย เน้นความสำคัญในสุขภาพของผู้สูงอายุ จากการที่ผู้สูงอายุได้มีการรวมกลุ่มในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอยู่เป็นประจำวันอาทิตย์แล้วนั้น และเพื่อให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสมพบปะสังสรรค์ ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และมีความสุขที่ในการที่จะได้

บุคคล ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน นอกจากนี้ได้สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลจึงได้จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุขึ้น โดยใช้ชื่อชมรมนี้ว่า ชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลเชนทอธส์ (หรือสโมสรผู้สูงอายุเชนทอธส์)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้สูงอายุในชุมชนบริเวณใกล้เคียง ได้มีโอกาสรวมกลุ่มจัดกิจกรรมร่วมกัน และช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
2. เพื่อให้ผู้สูงอายุ ได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพทั้งด้านความรู้ ประสบการณ์ รวมทั้งการดูแลสุขภาพด้วยตนเอง
3. เพื่อให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตและศาสนา

กิจกรรมของชมรม

1. กิจกรรมประจำวัน ได้แก่ การเข้าร่วมมิสซา นั่งสมาธิ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ฝึกการบริหาร กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และนันทนาการ เช่น อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เป็นต้น
2. บริการวัดความดัน ชั่งน้ำหนักและสวนสุขภาพ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง
3. เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องต่าง ๆ เดือนละ 1 ครั้ง
4. พบปะสังสรรค์ ระหว่างสมาชิกทุกท่าน และบริการตรวจสุขภาพโดยแพทย์ เดือนละ 1 ครั้ง
5. ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และวันสำคัญต่าง ๆ
6. ทักษะศึกษานอกสถานที่ เดือนละ 1 ครั้ง

ชมรมมุสลิมผู้สูงอายุต้นตึช

สถานที่ตั้ง ในมูตนิธิตันตึช เลขที่ 439 ถนนลาดพร้าว ซอย 112 เขตบางกะปิกรุงเทพมหานคร 10310

หลักการ จากสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีแนวโน้มที่ทำให้เกิดปัญหาของผู้สูงอายุในอนาคตจะทวีมากขึ้น โดยเฉพาะผลกระทบค่อบทบาท สถานภาพของผู้สูงอายุและความสัมพันธ์กับบุคคลต่างรุ่นต่างวัย จากการทำผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง ถูกทอดทิ้งไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่ และไม่ให้ความสำคัญค่อผู้สูงอายุเท่าที่ควร นอกจากนี้ผู้สูงอายุเองมีเวลาว่าง จึงต้องการที่จะทำค่อให้เป็นประโยชน์ค่อส่วนร่วม เป็นเหตุให้ผู้สูงอายุมีความคิดที่จะมารวมกลุ่มกัน เนื่องจากผู้สูงอายุเหล่านี้มีกิจกรรมที่พบปะกันอยู่เสมอ โดยการทำบรชชออบรมแก่ประชาชนและมีการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกันทุกวันอาทิตย์ที่มูตนิธิตันตึช จึงเป็นจุดให้มีการก่อดังชมรมมุสลิมผู้สูงอายุต้นตึชขึ้นในปี พ.ศ. 2538

วัตถุประสงค์

1. เพื่อที่ฟื้นฟูหลักการของอิสลาม
2. เพื่อเผยแพร่การดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุก่อนมาแก่คนรุ่นหลัง
3. เพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มผู้สูงอายุ
4. เพื่อให้ผู้สูงอายุได้มีการเชื่อมเยียนกันเมื่อเจ็บป่วย
5. เพื่อส่งเสริมความรู้ทางวิชาการและธรรมอิสลาม
6. เพื่อส่งเสริมการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง
7. เพื่อให้มีโอกาสทำประโยชน์ต่อสังคม
8. เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในคุณธรรม ด้านอิสลาม
9. เพื่อสนับสนุนองค์กรที่ทำงานด้านผู้สูงอายุ
10. เพื่อขยายเครือข่ายชมรมผู้สูงอายุให้มากยิ่งขึ้น

กิจกรรมของชมรม

1. เชื่อมเยียนผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยในชุมชน
2. ร่วมในพิธีทางศาสนาเมื่อผู้สูงอายุเสียชีวิต
3. บริการรถคนดีให้แก่ผู้ป่วยสูงอายุหรือผู้สูงอายุที่เสียชีวิต
4. บริการให้ผู้สูงอายุอิมรอน เตียง และอ็อกซิเจน
5. มีสวัสดิการการสมาชิกที่เจ็บป่วยรายละ 500 บาท หรือสมาชิกดาวยรายละ 1,000 บาท
6. ประชุมกรรมการเดือนละ 1 ครั้ง และประชุมสามัญปีละ 1 ครั้ง
7. จัดอบรมด้านศาสนาอาทิตย์ละ 1 ครั้ง และตรวจสุขภาพ 1-2 เดือน/ครั้ง
8. ให้ความร่วมมือกับเครือข่ายหรือองค์กรมุสลิมต่าง ๆ ที่ขอความช่วยเหลือมา
9. ร่วมช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย สาธารณภัยและอัคคีภัย
10. จัดหาครูสอนศาสนาให้แก่เยาวชน
11. ส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจประจำวันและอื่น ๆ แก่เยาวชน

ภาคผนวก ข.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หรือเติมข้อความที่ให้ระบุโดยพิจารณาตามความจริง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ปัจจุบันนี้ท่านอายุเท่าไร

() 60-65 ปี	() 66-70 ปี
() 71-75 ปี	() 76 ปีขึ้นไป
3. ท่านนับถือศาสนาอะไร

() พุทธศาสนา	() คริสตศาสนา
() ศาสนาอิสลาม	() อื่น ๆ ระบุ.....
4. ท่านมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ไหน

() กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	() ต่างจังหวัด
-----------------------------	-----------------
5. ท่านสำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับใด

() ไม่ได้เรียน	() ประถมศึกษา 4 - 6
() มัธยมศึกษา 1-3	() มัธยมศึกษา 4 - 6 / ปวช.
() อนุปริญญา / ปวศ.	() ปริญญาตรีขึ้นไป
6. สถานภาพสมรสเป็นอย่างไร

() โสด	() คู่
() หม้าย	() หย่าร้าง
7. ท่านเคยมีอาชีพอะไร

() เกษตรกร	() รับจ้าง
() ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	() ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ
() นักการเมือง	() อื่น ๆ ระบุ.....

8. ปัจจุบันท่านมีรายได้ทำไรต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 2,500 บาท () 2,501 - 5,000 บาท
 () 5,001 - 10,000 บาท () 10,001 - 15,000 บาท
 () 15,001 - 20,000 บาท () 20,001 บาทขึ้นไป

9. ท่านมีรายได้จากไหน

- () เงินบำนาญ () การทำงาน
 () บุตรหลาน () เงินที่สะสมไว้
 () อื่น ๆ ระบุ.....

10. ท่านมีสุขภาพเป็นอย่างไรบ้าง

- () แข็งแรงดี () เจ็บป่วยนาน ๆ ครั้ง
 () เจ็บป่วยบ่อย () อื่น ๆ ระบุ

11. ท่านเป็นสมาชิกของชมรม กลุ่มหรือองค์กรใดหรือไม่

- () เป็น
 () กรรมการ
 () สมาชิก
 () ที่ปรึกษา
 () อื่น ๆ ระบุ.....

() ไม่เป็น

12. ชมรม กลุ่มหรือองค์กรให้ความช่วยเหลือในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สิ่งของ () เงินทอง
 () ดูแลสุขภาพ () แนะนำปรึกษา
 () อื่น ๆ ระบุ.....

13. ท่านให้ความช่วยเหลือชมรม กลุ่มหรือองค์กรอย่างไรบ้าง

- () ไม่ให้ความช่วยเหลือ
 () ช่วยเหลือด้าน.....
 () บริจาค ระบุ

() เข้าร่วมกิจกรรม

() ช่วยเหลืออื่น ๆ ระบุ

ส่วนที่ 2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าเป็นจริง

16. ท่านมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. รับประทานอาหารร่วมกัน
2. ทำกิจกรรมงานบ้านร่วมกัน
3. ร่วมปรึกษาหารือ
4. ดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

ส่วนที่ 3 การร่วมกิจกรรมทางสังคม

17. ท่านเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสังคมบ่อยครั้งเพียงใด

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. ร่วมปฏิบัติศาสนกิจ
- ไปวัด, โบสถ์, มัสยิด
- ชุบ, ฟังบรรยายธรรม
- ทำบุญ, บริจาค
2. ไปทัศนศึกษา
3. ร่วมประเพณีทางสังคม

ส่วนที่ 4 การสนับสนุนทางสังคม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องขวามือให้ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

17. ท่านได้รับการตอบสนองจากบุคคลใกล้ชิด บ่อยครั้งเพียงใด

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. ดูแลในยามเจ็บป่วย
2. ให้ความช่วยเหลือด้านถึงของและเงินทอง
3. พุดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางศาสนา
4. สนับสนุนให้ถ่ายทอดความรู้ความสามารถ ของตนเองด้านคุณธรรม
5. ให้เกียรติและความเคารพนับถือ

ส่วนที่ 5 ความใกล้ชิดกับเยาวชนของผู้สูงอายุ

19. ท่านมีความใกล้ชิดกับลูกหลานในเรื่องต่อไปนี้ บ่อยครั้งเพียงใด

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. มีเวลาพูดคุยด้วย
2. ร่วมกิจกรรมทางศาสนา
3. ไปเป็นเพื่อนร่วมงานสังคม
4. เล่นกีฬาและออกกำลังกายด้วยกัน
5. ชื่อของและฉายาตากัน

ส่วนที่ 6 ความสำนึกในด้านคุณธรรม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เมื่อเห็นผู้อ่อนแอ ชากไร้ และด้อยโอกาส มีความรู้สึกอยากช่วยเหลือ					
2. การตอบแทนผู้มีบุญคุณ ควรทำด้วยสิ่งของหรือเงินทองเท่านั้น					
3. คนที่ไม่รับสินบน ถึงแม้จะมีโอกาส ควรสรรเสริญอย่างยิ่ง					
4. เมื่อมีผู้กระทำความผิด ควรให้โอกาสเขาที่แรงเหตุผล					
5. ต้องทำงานของส่วนรวมให้เสร็จก่อน แล้วจึงคิดทำงานส่วนตัว					
6. คนที่ขากจนมักจะรู้สึกว่าการให้ผู้อื่นช่วยเหลือตลอดเวลา					
7. ควรระลึกถึงผู้มีบุญคุณและหาโอกาสตอบแทน					
8. เมื่อพบการคดโกงใด ๆ ก็รู้สึกเฉย ๆ กับการคดโกงนั้น					
9. เมื่อมีการขัดแย้งเกิดขึ้นอยากจะช่วยคนสนิทของตนเองก่อน					
10. เกิดความรู้สึกว่ากฎระเบียบเป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวม					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. ควรเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เมื่อเขา ประสบความเดือดร้อน					
12. เราไม่จำเป็นต้องตอบแทนผู้มี พระคุณที่เขามีฐานะคือผู้มั่งคั่ง					
13. เมื่อถูกหลอกลวงทำผิด ควรว่ากล่าว ตักเตือนทุกครั้ง					
14. ควรตัดสินปัญหาใด ๆ ด้วยใจ เป็นธรรม					
15. เมื่อมีกิจกรรมของส่วนรวม ถ้ามี คนมาชวน จึงจะเข้าร่วม					
16. เมื่อเห็นคนเดือดร้อน ไม่ควรเข้าไป เกี่ยวข้อง เพราะทำให้เรายุ่งยาก					
17. ควรตอบแทนผู้มีพระคุณ แม้เขา จะไม่ขอความช่วยเหลือ					
18. เพราะความรักถูกหลอกลวง เมื่อเขา ทำผิด จึงควรให้อภัย					
19. เมื่อถูกหลอกลวงผู้ชายทำผิด มักจะ ตักเตือนน้อยกว่าถูกหลอกลวงผู้หญิง					
20. เมื่อทำประโยชน์ให้ส่วนรวม ควร เรียกร้องสิ่งตอบแทน					

ส่วนที่ 7 ความพึงพอใจในการทำหน้าที่สืบทอดคุณธรรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน () หน้าข้อความที่เป็นเหตุการณ์สมมติที่ตรงกับความคิด และความรู้ดีของท่านมากที่สุด

1. เมื่อถูกหลานประสบกับปัญหาเดือดร้อน ท่านพอใจจะปฏิบัติอย่างไร
 - () ช่วยเหลือทุกครั้ง
 - () ช่วยเหลือเป็นบางครั้ง
 - () ไม่ช่วยเหลือเลย
2. เมื่อมีผู้มาขอรับบริจาคการกุศล ท่านเต็มใจที่จะบอกให้ถูกหลานทำอย่างไร
 - () บริจาคทุกครั้ง
 - () บริจาคบางครั้ง
 - () ไม่บริจาคเลย
3. ท่านสนใจที่จะชักชวนให้ถูกหลานช่วยทำงานบ้านอย่างไร
 - () ให้ทำทุกวัน
 - () ให้ทำเป็นบางวัน
 - () ไม่ให้ทำอะไรเลย
4. เมื่อญาติผู้ใหญ่เจ็บป่วย ท่านเอาใจใส่ที่จะชักชวนให้ถูกหลานดูแลอย่างไร
 - () ดูแลทุกครั้ง
 - () ดูแลบางครั้ง
 - () ไม่ดูแลเลย
5. ถ้าถูกหลานท่านกลับบ้านผิดเวลาโดยไม่บอกให้ทราบ ท่านเห็นว่าควรจะทำอย่างไร
 - () ดักเตือนทุกครั้ง
 - () ดักเตือนบางครั้ง
 - () ไม่ดักเตือนเลย
6. ท่านควรจะทำปฏิบัติอย่างไร เมื่อเห็นถูกหลานซุกโกหก
 - () ดักเตือนว่ากล่าวทุกครั้ง
 - () ดักเตือนว่ากล่าวเฉพาะกรณี
 - () ไม่เคยสนใจ

7. เมื่อถูกถามแต่ละคนทำความผิด ท่านควรจะลงโทษอย่างไร

- () ต่ำหนักทุกคน
- () ต่ำหนักบางคน
- () ไม่ลงโทษเลย

8. เมื่อถูกถามแต่ละคนทำความดี ท่านยินดีที่จะตอบแทนอย่างไร

- () ชมเชยทุกคน
- () ชมเชยเป็นบางคน
- () ไม่ชมเชยใครเลย

9. ถ้าในชุมชนต้องการให้ถูกถามของท่านมาร่วมกิจกรรม ท่านพอใจที่จะสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่

- () สนับสนุนให้เข้าร่วมทุกครั้ง
- () สนับสนุนให้เข้าร่วมบางครั้ง
- () ไม่สนับสนุนให้เข้าร่วมเลย

10. เมื่อถูกถามขอเข้าร่วมทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ท่านยินดีจะให้เข้าร่วมหรือไม่

- () ให้เข้าร่วมทุกครั้ง
- () ให้เข้าร่วมบางครั้ง
- () ไม่ให้เข้าร่วมเลย

11. ท่านพอใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนด้านคุณธรรมแก่ถูกถามอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

12. อุปสรรคในการอบรมสั่งสอนแก่ถูกถามของท่านคือ.....

.....

.....

.....

แบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หรือเติมข้อความที่ให้ระบุโดยพิจารณาตามความจริง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ () 14 - 17 ปี () 18 - 21 ปี
() 22 - 25 ปี
3. ระดับการศึกษา () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น
() มัธยมศึกษาตอนปลาย () ปริญญาตรีหรือสูงกว่า
4. ท่านมีฐานะอะไรในครอบครัว () ลูก () หลาน
() ญาติ () บุคคลอื่น ระบุ.....
5. บุคคลในครอบครัวที่อบรมสั่งสอนและตั้งเครื่องอยู่เสมอคือใคร () พ่อแม่ () ปู่ย่าตาเฮา
() อุงป้า น้ำเฮา () บุคคลอื่น ระบุ.....

ส่วนที่ 2 ความสำเร็จในการจัดเกลาด้านคุณธรรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

6. ท่านพบเห็นผู้เดือดร้อน ท่านให้ความช่วยเหลืออย่างไร

- () ช่วยเหลือทุกครั้ง
- () ช่วยเหลือบางครั้ง
- () ไม่ช่วยเหลือ

7. เมื่อพบคนแก่และเด็กนั้งขอทาน ท่านให้ความช่วยเหลืออย่างไร

- () บริจาคทุกครั้ง
- () บริจาคบางครั้ง
- () ไม่บริจาคเลย

8. ท่านช่วยพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ทำงานบ้านบ้างหรือไม่

- () ช่วยทำงานประจำ
- () ช่วยทำงานบางวัน
- () ไม่ช่วยทำงานเลย

9. ท่านดูแลญาติผู้ใหญ่ เมื่อเจ็บป่วยหรือไม่

- () ดูแลประจำ
- () ดูแลบางครั้ง
- () ไม่ดูแลเลย

10. ท่านฝึกน้ดกับญาติผู้ใหญ่ บ่อยหรือไม่

- () ฝึกน้ดเป็นประจำ
- () ฝึกน้ดบางครั้ง
- () ไม่ฝึกน้ดเลย

11. ท่านเคยพูดโกหกกับคนอื่น บ่อยหรือไม่

- () พูดโกหกเสมอ
- () พูดโกหกบางครั้ง
- () ไม่พูดโกหกเลย

12. เมื่อเห็นผู้มีอำนาจน้อยกว่าทำผิด ท่านทำอย่างไร

- () ว่ากล่าวตักเตือนทุกครั้ง
- () ว่ากล่าวตักเตือนบางครั้ง
- () ไม่สนใจตักเตือนเลย

13. เมื่อญาติพี่น้องทำผิดกับท่าน ท่านตอบแทนอย่างไร

- () ชมเชยทุกคน
- () ชมเชยบางคน
- () ไม่ชมเชยใครเลย

14. เมื่อชุมชนต้องการให้ไปเข้าร่วมกิจกรรม ท่านปฏิบัติอย่างไร

- () ไปร่วมทุกครั้ง
- () ไปร่วมบางครั้ง
- () ไม่ไปร่วมเลย

15. ท่านยินดีเสียสละตนเองต่องานของส่วนรวมในหมู่คณะทุกเรื่องหรือไม่

- () ร่วมทุกเรื่อง
- () ร่วมบางเรื่อง
- () ไม่ร่วมเลย

16. ในทัศนะของท่าน ผู้สูงอายุควรมีบทบาทต่อถูกหลานหรือเยาวชนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Table for Determining Sample Size from a Given Population

N	S	N	S	N	S	N	S
10	10	170	118	600	234	4000	351
15	14	180	123	650	242	4500	354
20	19	190	127	700	248	5000	357
25	24	200	132	750	254	6000	361
30	28	210	136	800	260	7000	364
35	32	220	140	850	265	8000	367
40	36	230	144	900	269	9000	368
45	40	240	148	950	274	10000	370
50	44	250	152	1000	278	15000	375
55	48	260	155	1100	285	20000	377
60	52	270	159	1200	291	30000	379
65	56	280	162	1300	297	40000	380
70	59	290	165	1400	302	50000	381
75	63	300	169	1500	306	75000	382
80	66	320	175	1600	310	100000	384
85	70	340	181	1700	313		
90	73	360	186	1800	317		
95	76	380	191	1900	320		
100	80	400	196	2000	322		
110	86	420	201	2200	327		
120	92	440	205	2400	331		
130	97	460	210	2600	335		
140	103	480	214	2800	338		
150	108	500	217	3000	341		
160	113	550	226	3500	346		

ประวัติผู้วิจัย

นางกฤษณา บุรณะพงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2498 ที่จังหวัดสตูล สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2521 ได้เข้าศึกษาคณะในหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในปีการศึกษา 2538 ได้รับราชการในตำแหน่ง นักสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ในปี พ.ศ. 2522 มีประสบการณ์การทำงานมาแล้ว 18 ปี ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง หัวหน้างานสังคมสงเคราะห์ ที่โรงพยาบาลผลิตสิน กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย